

[Dohrmann]

vand, der kommer ud af hannerne. Det er dårlige investeringer, og det er tåbeligt. Og sådan er det hele vejen igennem: gødningsplaner, grønmarker, statistikker, bureaukrati og pjat og gøgl. Få det pillet ud! Det medvirker vi gerne til. Lad os i fællesskab gennemgå hele området, når Bernstein-udvalget – for det har også været nævnt i debatten – har afsluttet deres arbejde. Men lad være med at komme og sige, at vi først skal nøjes med at gennemføre en eller anden form for finansieringsordning, for resultatet bliver bare, at man igen giver nogle mere eller mindre tilfældige tilskud til dem, der er kørt længst ud, og så får alle de tåbeligheder, som ødelægger landbrugserhvervet, lov til at fortsætte.

Fremskridtspartiet deltager gerne i at hjælpe landbruget, og vi fraviger også gerne vores principper på flere områder, men vi vil gerne nå frem til noget, som giver landbruget en forhåbning om, at det kan fortsætte som et bæredygtigt og selvstændigt frit erhverv. Derfor kan man godt spare sig alle de kritiske bemærkninger, der er kommet fra flere ordførere, først og fremmest fra regeringspartierne.

Formålet med denne debat har været at få skabt nogle lempeligere vilkår for landbruget. Det har vi ikke hørt noget om endnu ud over nogle lidt luftige planer, men nu har vi sat debatten i gang. Min taletid er udløbet, og jeg vil derfor slutte med at sige, at vi håber, at nogle af de ting, der er sagt her i dag, vil få regeringspartierne til at overveje situationen, selv om man ikke kan støtte vores meget moderate dagsordensforslag.

Bjørn Westh (S):

Først en tak til fru Marianne Jelved for den klare fremstilling af 9-måneders-reglens indplacering i den fælles vandmiljøplan. Dernæst en tak til landbrugsministeren, fordi han sagde, at målet skal nås i vandmiljøplanen, at man ikke vil ændre det.

Men jeg kan ikke takke Venstre endnu for svaret på mit klare spørgsmål, for i beretningen om vandmiljøplanen står der – og jeg citerer igen fra blad 817, s. 4, 1. spalte: »Planen forudsætter et fald i kunstgødningsforbruget til 250.000 tons N/år i 1990, og at forbruget vil vise en faldende tendens år for år.« På s. 5 står der udtrykkeligt »Målsætningerne for forbedring af vandmiljøet fastholdes«, også det med kunstgødning.

Jeg må tage det som udtryk for, at Venstre, når de ikke har svaret på mit klare spørgsmål, fastholder denne målsætning med N-forbruget og også med hensyn til de grønne marker. Hvis der ikke bliver sagt andet, må man gå ud fra, at det fortsat er gældende.

Jeg vil som sagt gerne takke fru Marianne Jelved for hendes meget klare formuleringer om vandmiljøplanen. Jeg synes, de var prisværdigt klare i hvert fald i forhold til det, vi har hørt fra regeringens side.

Fru Marianne Jelved sagde også, at hun var fuldkommen enig i S' og SF's dagsorden, men ikke ville stemme for den. Det kan man jo undre sig over, men man må gå ud fra, at partiet så undlader at stemme.

Dernæst sagde fru Marianne Jelved, at tingene bør klares i udvalget, hvis man vil fastsætte et konkret beløb som de 4.000 kr. pr. hektar, som der her har været tale om, og at det er ikke noget, man skal gøre under en forespørgselsdebat.

Men sagen er – og det ved fru Marianne Jelveds partifælle hr. Larsen-Ledet i hvert fald – at vi har haft samråd og separate forhandlinger med landbrugsministeren om dette spørgsmål og flere gange bedt ham om at ændre bekendtgørelsen med hensyn til disse beløb, uden at han har ønsket det, selv om et flertal i Folketinget har tilkendegivet det over for ham.

Men hvilke muligheder er der i et parlament andet end at få vedtaget det i salen, når man ikke kan få det ved forhandling i udvalget, som fru Marianne Jelved peger på? Der er to muligheder i salen: enten at vedtage et dagsordensforslag eller vedtage et lovforslag. Vi synes nok, det er lidt voldsomt at skulle lave en lov for dette enkelte tal, som jo ikke er grebet ud af den blå luft, opfundet til dagens lejlighed, men som er et tal, der er foreslået af Det Økologiske Jordbrugsråd, hvori sidder repræsentanter for landbrugets organisationer, De Danske Landboforeninger, Danske Husmandsforeninger, de økologiske foreninger og ministeriet. Det er det råd, der har indstillet de 4.000 kr. pr. ha. Vi har endda sagt, at det kun skulle gælde for husdyrproducenterne og ikke for de rene plantebrug, så vi har været mere beskedne end indstillingen fra Det Økologiske Jordbrugsråd, og tallet er som sagt ikke grebet ud af luften.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Marianne Jelved for det første: Undlader man at stemme,